

Dvakrát Maxim Gorkij Theater

Mládi v určitý moment přestane být zábava – protože už nejsi mladý, ale jenom to předstíráš. Hra **A pak přišla Mirna**, kterou Sibylle Berg navazuje na text Co je venku, do toho mi nic není, je kousavou sondou do života (nespokojených) třicátnic. Jako jakousi životní výzvu si pořídily dítě, přičemž nehodlají nic měnit na svém svobodomyšlném, (na mužích) nezávislém, pubertálním životním stylu. A propadají zoufalství z toho, jaký bezvýznamný, průměrný život žijí. Trochu si namlouvají, že ten pravý teprve přijde, ale v podstatě vědí, že rockové hvězdy na jejich e-maily neodpoví a na cosi převratného už čekají marně.

V *The Situation* je na postavení imigrantů v Berlíně nahlíženo s nelítostnou ironií i sebeironií FOTO KIVA

Čtyři herečky (rozcuchané vlasy, neslušivé brýle, nemožné květované retro šaty) přes hodinu skandují své životní stesky do publika, povětšinou unisono. Glosují svůj život v monologu plným bonmotů, s půvabným nadhledem, sebeironií. A co víc, na jeviště přicházejí jejich dospívající dcerky, stylově oblečené v džínsových kraťasech a růžových bundičkách, které své (stále nedospělé) matky nahlížejí s totální skepsí: *Máš strach ze života, stárneš a nemáš plán*. Publikum se směje, ale za zlehčujícím tónem jsou skutečná traumata, každodenní boj s tím, kdo jsme a kým chceme být.

Berlínský Maxim Gorkij Theater pod vedením Shermin Langoff a Jense Hiljeho je prostorem pro intenzivní sebereflexi, divadlem do značné míry generačním (třicátníci, čtyřicátníci), se zvláštním důrazem na téma dnes zvláště aktuální: migrace. Však má většina herců migrační pozadí. Ayham Majid Agha, narozen v Sýrii. Karim Daoud a Maryam Abu Khaled, narození v Palestině. Orit Nahmias, narozena v Jeruzalémě. Yousef Sweid, Palestinec narozený v Izraeli. Dimitrij Schaad, narozen v Kazachstánu. Rakousko-izraelská autorka a režisérka Yael Ronen s nimi vytvořila inscenaci **The Situation** – „situace“ je přitom nálepkou pro dění na Blízkém východě. Dění, kterému – jak představení hezky ukazuje – těžko pořádně porozumět z perspektivy poklidně si žijícího Středoevropana. A tak učitel němčiny Stefan vypadá jako marťan, protože klade lidem, kteří se narodili a žili ve válečných zónách, nepochopitelné, divné otázky. Dění na Blízkém východě i postavení imigrantů v městě plném imigrantů je nahlíženo s nelítostnou ironií i sebeironií. Inscenace pere do Němců s jejich nacistickou historií a současnou migrační politikou stejně jako do Izraelců a Palestinců. Oproti inscenaci **A pak přišla Mirna** jde ještě o mnohem drsnější, ostřejší satiru. I tady se hodně vypráví a komentuje, to už k současnému stylu Maxim Gorkij Theater patří – jakkoli tentokrát se hodně témat otevře v dialozích učitele se studenty, kde stále všichni nějak žasnou nad uvažováním druhé strany.

Vtipně napsaný text, časopisem Theaterheute označený za hru roku 2016, nezpracovává vlastní příběhy herců, nicméně na autenticitě výpovědi je znát, že dobře vědí, o čem je řeč. A výpověď je to hodně naléhavá – a přes komediální formu nikterak radostný a optimistický pohled na dnešní svět. Však tady bonmotů postupně ubývá, ke konci už jsou všichni hodně vážní. *Ještě stále máme naději, zazní jako poslední slova. Opravdu ji máme?*

Maxim Gorki Theater, Berlin – Sibylle Berg: A pak přišla Mirna. Režie Sebastian Nübling, scéna Magda Willi, Moïra Gilliéron, kostýmy Ursula Leuenberger, dramaturgie Katja Hagedorn. Premiéra 24. září 2015.

Maxim Gorki Theater, Berlin – Yael Ronen & Ensemble: The Situation. Režie Yael Ronen, scéna Tal Shacham, kostýmy Amit Epstein, hudba Yaniv Fridel, Ofer Shabi. Premiéra 4. srpna 2015.

Komentáře k článku: Dvakrát Maxim Gorkij Theater

Přidat komentář

(Nezapomeňte vyplnit položky označené hvězdičkou.)
